

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมมนุษย์ เป็นสังคมที่มีการรวมตัวกันเป็นหมู่เหล่า มีการรวมตัวกันเป็นชุมชนขนาดต่างๆ จึงจำเป็นต้องมีการจัดระบบและระเบียบสังคม เพื่อให้สามารถดำเนินกิจการด้านต่างๆ ให้บังเกิดความเจริญก้าวหน้าในชุมชนนั้นๆ การดำเนินกิจการด้านต่างๆ ของสังคมมนุษย์ คือ สาเหตุที่ก่อให้เกิด สถาบันสังคม และบริการ สถาบันสังคมที่จัดตั้งในรูปแบบสถาบันและองค์การต่างๆ จะดำเนินการกิจได้ตามที่สังคมมอบหมาย จำเป็นต้องมีการจัดองค์การบริหาร ที่เหมาะสมกับลักษณะของกิจการ การบริหารเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันทำกิจการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยการใช้กระบวนการและทรัพยากรที่เหมาะสม (วิจิตร ศรีสอาน , 2544:6) .หน้าที่งานแต่ละอย่างของกระบวนการบริหาร เป็นหน้าที่ที่จำเป็นของผู้บริหารทุกคนทุกองค์การที่ต้องปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้ภารกิจหรืองานทั้งหลายที่บุคคลฝ่ายต่างๆ ในองค์การปฏิบัติอยู่ให้สำเร็จผลอย่างมีประสิทธิภาพ (นิพัทธ์ จิตรประสงค์ , 2543 : 29) ผู้บริหาร คือผู้ใช้สมองใช้ความคิดเพื่อแสวงหา และผสมผสานทรัพยากรทางด้านกายภาพ ทางด้านการเงิน และทรัพยากรมนุษย์เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์การ (ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ , 2450:47)

สถาบันสงฆ์ไทย หรือสถาบันพระพุทธศาสนาเป็นหนึ่งในสามของสถาบันหลักของชนบทชาติไทย ที่ดำเนินกิจกรรมหลายอย่างทางสังคม เพื่ออำนวยประโยชน์สุขของสมาชิกและความเจริญก้าวหน้าทางสังคม จึงจำเป็นต้องจัด “องค์การบริหาร” ขึ้น การบริหารคณะสงฆ์ได้มีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล หลักที่ใช้ในการบริหารปกครองในครั้งนั้นคือ พระธรรมวินัย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงบริหารปกครองโดยธรรมาธิปไตย สำหรับการบริหารคณะสงฆ์ไทยในปัจจุบัน ถือว่าเป็นการปกครองในระบบประชาธิปไตย โดยสมเด็จพระสังฆราช ทรงเป็นองค์ประธานมีการบังคับบัญชากันลงไปตามลำดับชั้นตั้งแต่ระดับเถรสมาคมลงไปจนถึงเจ้าอาวาส (มานพ พลไพรินทร์, 2531 :10) จัดว่าเป็นองค์กรหนึ่งที่ต้องใช้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้วยเช่นกัน พระสังฆาธิการ ทุกระดับ มีหน้าที่ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตาม พระธรรมวินัย กฎหมาย กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติ ประกาศ และ พระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยดีงาม (สมานจิต ภิรมย์รัตน์ , 2542 : คำนำ) พระสังฆาธิการ คือ พระภิกษุผู้ดำรงตำแหน่งทางการบริหารปกครองคณะสงฆ์ไทย 6 ระดับ 12 ตำแหน่ง คือ เจ้าคณะใหญ่ เจ้าคณะภาคและรองเจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัดและรองเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอและรองเจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบลและรองเจ้าคณะตำบล เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส และผู้ช่วยเจ้าอาวาส มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการในเขตปกครองของตน ตามที่ได้รับกำหนดไว้ในระเบียบการปกครองคณะสงฆ์ (กรมการศาสนา,กองแผนงาน , 2542 : 397) จึงจำเป็นต้องมีที่พระสังฆาธิการ ซึ่งก็หมายรวมพระสังฆาธิการระดับอำเภอและระดับตำบล จะต้องต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการกิจการคณะ

สงฆ์และงานพระศาสนา ศาสตร์ ในการบริหารจัดการประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยการ การประสานงาน การประเมินผลงาน การงบประมาณ ซึ่งจะต้องบริหารจัดการประกอบด้วย ภาวะผู้นำและมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน มีศิลปะในการพูดที่ดี โน้มน้าวได้เก่ง (น้อย ลายคราม, 2539 : 167) รวมถึงการบริหารจัดการ ด้านบุคลากรและอาคารสถานที่ ให้เป็นไปเพื่อความเจริญของ พระพุทธศาสนา และความผาสุกของประชาชน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่แท้จริงของพระพุทธศาสนา (ทวี พลรัตน์, 2539 : 3)

โลกยุคโลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสามารถในการปรับตัวเป็นสิ่งสำคัญมากของโลกปัจจุบัน เมื่อรูปแบบต่างๆ เปลี่ยนไป องค์กรต่างๆ ก็ต้องปรับเปลี่ยนให้ดี หากไม่ยอมให้มีการปรับเปลี่ยนก็จะมีปัญหามาก เจ้าคณะอำเภอและเจ้าคณะตำบล หรือพระสังฆาธิการทุกระดับชั้นจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ทั้งในโอกาสหลักสูตรสำหรับการอบรมพระสังฆาธิการ จะมีการเพิ่มเรื่องการบริหารจัดการโดยเฉพาะการเป็นที่พึ่งของประชาชน ภาระหน้าที่ของสังคม ต่อชุมชน และความรู้รอบตัวเรื่องสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมที่เกี่ยวข้องหรือเรื่องที่กระทบต่อคณะสงฆ์เรื่องกฎหมายของคณะสงฆ์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่สำคัญต้องมีความรู้พื้นฐานด้านไอทีเบื้องต้นด้วย (สุทธิวงศ์ ตันยาพิศาลสุทธิ, 2545 : 15) เมื่อสังคมโลกได้เปลี่ยนแปลงไป มีเหตุการณ์และกิจกรรมใหม่ๆ อันมีลักษณะต่างๆ หลากหลายเกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกวงการพระพุทธศาสนา ซึ่งต้องมีผลกระทบต่อความเจริญมั่นคงของพระพุทธศาสนาและประโยชน์ของประชาชน ที่เนื่องมาจากความเจริญมั่นคงของพระพุทธศาสนาด้วย(มาถนพ พลไพรินทร์ 2531 : 1) พระสงฆ์ต้องเรียนรู้ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ถ้าพระสงฆ์ไม่รู้เท่าทันสังคม ย่อมไม่สามารถทำประโยชน์ที่แท้จริงแก่สังคมสมตามพระพุทธเจตนา และอาจตกเป็นเหยื่อของสังคม พระพุทธศาสนาก็หมดศักดิ์ศรีหมดศักยภาพ และถึงกาลเสื่อมอย่างรวดเร็ว (ประเวศ วะสี, 2539 : 82)

สถานการณ์พระพุทธศาสนาในเมืองไทยในปัจจุบัน จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม แต่ต้องไม่ทำให้วิถีชีวิตตามหลักพรหมจรรย์ในพระพุทธศาสนาต้องสูญเสียไป พระสงฆ์ในสายตาของประชาชนทั่วไป อยู่ในอาการที่อาจกล่าวได้ว่าเสื่อมถอย ถึงกับใช้คำว่า “วิกฤตศรัทธา ภาฝากสังคม หรืออื่นๆ”เหล่านี้ เป็นสิ่งที่บอกเหตุว่าเป็นปัญหาในการบริหารปกครองสงฆ์ ที่พระสังฆาธิการ ทุกระดับประสบอยู่เสมอ เช่น พระภิกษุสามเณรในปกครองทำผิดพระธรรมวินัยอย่างยิ่งขึ้นทั้งกรณีความสัมพันธ์ระหว่างพระกับสตรี พระกับประชาชนในแต่ละชุมชน การวางตนที่ไม่เหมาะสมของพระชาดสันโดย ขาดการสำรวจ ทำให้ภาพพจน์ของพระพุทธศาสนาหมัวหมองไปด้วย วัดหลายแห่งเน้นพัฒนา ด้านอาคารสถานที่ มากกว่าพัฒนาเพื่อมุ่งประโยชน์ต่อการศึกษาอบรมพระภิกษุ สามเณร หรือการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนในแต่ละชุมชน ไม่สามารถเป็นที่พึ่งทางการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักธรรมของพระศาสนาได้ (ไพโรธ เลิศพิริยภมม, 2539 : 5) อีกปัญหาหนึ่ง คือ การบริหารกิจการพระศาสนาเป็นเรื่องของเจ้าอาวาส เจ้าคณะตำบล เจ้าคณะอำเภอ หรือพระสังฆาธิการแต่ละระดับเท่านั้น ไม่มีการกระจายงาน ซึ่งทำให้ไม่มีพลังพอที่จะทำงานได้ทุกด้าน ทำให้เกิดความบกพร่องในการดำเนินงาน

ได้ง่าย สภาพที่พระศาสนาและประชาชนขาดความรู้สึกเป็นเจ้าของพระพุทธศาสนา การทุ่มเทเพื่อการพัฒนาพระพุทธศาสนาและชุมชนจึงไม่เต็มที่ ความสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์และประชาชนก็ไม่สมบูรณ์ตามหลักการที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และพระสงฆ์จำนวนไม่น้อยบวชแล้วมิได้ศึกษา มิได้เผยแพร่ธรรมแก่ประชาชน ประชาชนก็ปฏิบัติต่อพระสงฆ์ไม่ถูกต้อง สังคมและพระพุทธศาสนาจึงเกิดปัญหา เกิดความไม่จริงใจในการนับถือศาสนา (ทวี พลรัตน์ , 2539 : 6) ทั้งหมดนี้เป็นปัญหาโดยรวมที่เกิดจากการบริหารปกครองคณะสงฆ์

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวมา แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาส ซึ่งเป็นผู้บริหารจัดการวัด ยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการ และขาดความสามารถปรับตัวให้ทันกับยุคในการเปลี่ยนแปลงของโลก ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้นนี้ จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาถึงคุณสมบัติของพระนักบริหารที่ดีที่ส่งผลต่อสภาพการบริหารงานจัดการวัด ในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาส ว่าได้มีการนำหลักทฤษฎีการบริหาร ทัวไปมาพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพทางการบริหารงานการคณะสงฆ์ เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการบริหารการจัดการวัดคณะสงฆ์ และงานพระศาสนา ตามอำนาจหน้าที่ของต่าง ๆ มากน้อย เพียงใดเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มาเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางนำเสนอให้มีการจัดทำเป็นหลักสูตรการฝึกอบรม พร้อมทั้งเป็นข้อสารสนเทศ ในการปรับปรุงระบบการจัดการวัด ให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องในทุกๆด้าน อันจะเป็นผลดีที่ได้จากผลการวิจัยในครั้งนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

คุณสมบัติของพระนักบริหารที่ดี

1. เป็นผู้ทรงศีล ทรงธรรม ทรงวินัย
2. เป็นผู้ที่มีกิจการงานสะอาดไม่ประพฤตินอกกรอบนอก
รอยแห่งสมณะ
3. เป็นผู้ฉลาดแห่งอุบายแห่งทางเจริญทางเสื่อม
4. เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ มองเห็นการณ์ไกล สร้างธรรม
ทายาท (บุคลากร) เพื่อสืบทอดงานบริหารปกครอง
แทนตน
5. เป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำ
6. เป็นผู้ประกอบด้วยสัปปุริสธรรม 7 ได้แก่ การรู้
หลักการ รู้จุดหมาย รู้ตน รู้ประมาณ รู้กาล รู้ชุมชน
และรู้บุคคล
7. เป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี
8. เป็นผู้มีความอดิ
9. เป็นผู้ที่มีปัญญาดี รอบรู้ทั้งคฤหัสถ์ธรรมพอสมควร
10. เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์และพัฒนา
11. เป็นผู้มีความคุณธรรมในการบริหาร และการปกครอง
ได้ดี

ตัวแปรตาม

สภาพการบริหารจัดการวัด 5 ด้าน

1. ด้านการวิเคราะห์นโยบาย
2. ด้านการจัดการเงินการคลัง
3. ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์
4. ด้านการจัดการสารสนเทศ
5. ด้านความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณสมบัติของพระนักบริหารที่ดีที่ส่งผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในเขต กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาส

2. เพื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติของพระนักบริหารที่ดีที่ส่งผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาส

3.คำถามการวิจัย

- 1.คุณสมบัตินักบริหารที่ดีมีผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัดในด้านการวิเคราะห์นโยบายอย่างไร
- 2.คุณสมบัตินักบริหารที่ดีมีผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในด้านการจัดการเงินการคลังอย่างไร
3. คุณสมบัตินักบริหารที่ดีมีผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์อย่างไร
- 4.คุณสมบัตินักบริหารที่ดีมีผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในด้านการจัดการสารสนเทศอย่างไร
- 5.คุณสมบัตินักบริหารที่ดีมีผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในด้านความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆอย่างไร

4.สมมติฐานของการวิจัย

- 1.คุณสมบัตินักบริหารที่ดีมีผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัดในด้านการวิเคราะห์นโยบาย
- 2.คุณสมบัตินักบริหารที่ดีมีผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในด้านการจัดการเงินการคลัง
3. คุณสมบัตินักบริหารที่ดี มีผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์
- 4.คุณสมบัตินักบริหารที่ดีมีผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในด้านการจัดการสารสนเทศ
- 5.คุณสมบัตินักบริหารที่ดีมีผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในด้านความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ

5.ขอบเขตของการวิจัย

- 1.ประชากร ประชากรในการวิจัย ได้แก่ พระภิกษุที่ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาส ในจำนวนวัด 433 วัด ใน 50 เขตของกรุงเทพมหานคร
- 2.กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ พระภิกษุที่ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาส จำนวน 205 รูป ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก
- 3.เนื้อหาของการวิจัย ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 เป็นคำถามให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียว เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของพระนักบริหารที่ดีที่ส่งผลต่อสภาพการบริหารจัดการวัด ในกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาสแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

4. ระยะเวลาในการทำวิจัย งานวิจัยเรื่องนี้กำหนดระยะเวลาในการทำวิจัย 1 ปี

6. นิยามศัพท์

1. เจ้าอาวาส หมายถึง พระภิกษุซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ปกครองวัด มีหน้าที่ปกครองดูแลอำนวยการกิจการทุกอย่างเกี่ยวกับวัด ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. รองเจ้าอาวาส หมายถึง พระภิกษุที่ดำรงตำแหน่งรองจากตำแหน่งผู้ปกครองวัด ซึ่งมีหน้าที่ช่วยเจ้าอาวาสดูแลกิจการทุกอย่างภายในวัด ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. เลขาเจ้าอาวาส หมายถึง พระภิกษุที่มีหน้าที่รับผิดชอบช่วยงานเจ้าอาวาสโดยตรง

4. สภาพการบริหาร หมายถึง การบริหารจัดการงาน อันได้แก่ งานการปกครอง งานการศึกษา งานศึกษาสังเคราะห์ งานเผยแพร่ งานสาธารณูปการและงานสาธารณสงเคราะห์ ที่เจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสและเลขาเจ้าอาวาส ปฏิบัติอยู่ตามอำนาจหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบตามกรอบแนวคิดการบริหาร ของ Garson and Overman(1983) 5 ด้าน ได้แก่

4.1 ด้านการวิเคราะห์นโยบาย (Policy Analysis : PA) หมายถึง การวิเคราะห์นโยบายของมหาเถรสมาคม วิเคราะห์เป้าหมายและวัตถุประสงค์ ประสงค์นโยบายงาน การกำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติงาน วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของพระภิกษุสงฆ์ในเขตความรับผิดชอบ การกำหนดแผนงาน โครงการต่างๆ การกำหนดนโยบาย และการวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบาย

4.2 ด้านการจัดการเงินการคลัง (Financial Management : F) หมายถึง การจัดทำแผนการใช้จ่ายเงินที่ได้จากการอุดหนุนและบริจาค การจัดทำบัญชีการเงินและพัสดุ การจัดหาแหล่งเงินทุนทรัพยากร การให้ส่งเสริมและการสนับสนุนการเงินแก่ผู้อยู่ในบังคับบัญชาการปฏิบัติงาน การควบคุมตรวจสอบด้านการเงินและทรัพย์สิน การเก็บรักษาเงินฝากธนาคาร อันเป็นหน้าที่สำคัญสำหรับการบริหารงาน

4.3 ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management : HR) หมายถึง การจัดแบ่งสายงานการบังคับบัญชาการมอบหมายอำนาจหน้าที่ การให้โอกาสผู้อยู่ในบังคับบัญชาได้มีส่วนร่วมในการบริหาร การประชุมชี้แจง แนะนำเพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ การฝึกอบรมบุคลากรขององค์การ พระภิกษุสงฆ์ให้มีการเรียนรู้และพัฒนาการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ การประเมินการปฏิบัติงานและการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

4.4 ด้านการจัดการสารสนเทศ (Information Management : I) หมายถึง การจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ การจัดหาเอกสารคู่มือการวางแผนบริหารจัดการทำเอกสารอธิบายการปฏิบัติงาน การจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยี ที่ทันสมัยในการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ การมอบหมายให้บุคลากรรับผิดชอบงานเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศโดยตรง การจัดทำแม่ข่าย

รวบรวมและเก็บรักษาข้อมูลและสารสนเทศอย่างเป็นระบบ การนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศหลายรูปแบบ การประเมินการนำผลประเมินมาใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารงาน

4.5 ด้านความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ(External Relations :ER) หมายถึง การให้โอกาสแก่องค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงาน การได้รับเงินอุดหนุนหรือเงินบริจาค ได้รับสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดทำโครงการร่วมและการให้การส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน เพื่อสร้างความสัมพันธ์กันกับองค์กรอื่นในเชิงร่วมมือกัน (Synergistic) และพึ่งพาอาศัยกัน (Symbiotic) การจัดส่งข้อมูลและสารสนเทศรายงานผลปฏิบัติงาน การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการบริหารการคณะสงฆ์ และการประสานงานกันระหว่างบุคลากร หน่วยงาน สถาบันและองค์กรอื่นๆ

5. อายุพรรษา หมายถึง ระยะเวลาในการครองเพศบรรพชิต ตั้งแต่วันที่ได้รับการอุปสมบทจากพระอุปัชฌาย์จนถึงปัจจุบัน ของพระเจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาส จำแนกออกเป็น 2 ช่วง คือน้อยกว่า 25 พรรษา และตั้งแต่ 25 พรรษาขึ้นไป

6. ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง หมายถึง ระยะเวลาพระเจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาสในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ช่วง คือน้อยกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณสมบัติของพระนักบริหาร ในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาส ให้ดีมากยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการบริหารงานของเจ้าอาวาสหรือรองเจ้าอาวาสหรือเลขาเจ้าอาวาสในทุกระดับชั้นให้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบแบบแผนยิ่งขึ้น
3. สามารถนำผลวิจัยที่ได้มาให้ผู้บริหารนำมาใช้ในการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น